

תה"ג 27088/01/23 - מדינת ישראל נגד אורי מימון, ניסים אלפסי, אפיק טורי, אורון בן ישראל מונטגומרי ט 9193100, דייב ברזילי, גלעד מאזוגי

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 27088-01-23 מדינת ישראל נ' מימון(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עותרת (משיבה)	מדינת ישראל
נגד	
משיבים (משיב 1 - המבקש)	1. אורי מימון (עצור/אסיר בפיקוח)
	2. ניסים אלפסי (עצור/אסיר בפיקוח)
	3. אפיק טורי (עצור/אסיר בפיקוח)
	4. אורון בן ישראל מונטגומרי ט 9193100 (עצור/אסיר בפיקוח)
	5. דייב ברזילי (עצור/אסיר בפיקוח)
	6. גלעד מאזוגי (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה - משיב 1

1. בקשה לעיון בחומרי חקירה לפי תקנה 8 לתקנות ההסגרה (סדרי דין וכללי ראיות בעתירות), תשל"א-1970 (להלן - תקנה 8).

כנגד המשיב וחמישה אחרים הוגשה עתירה להורות על הסגרתם לארצות הברית בגין קשירת קשר להונאה באמצעים אלקטרוניים והונאה באמצעים אלקטרוניים.

מדובר בפעילות במסגרת גופים ששיווקו זירות מסחר באופציות בינאריות שלא במסגרת בורסות מפוקחות בארצות הברית תוך שכנוע לקוחות באמצעות מצגי שווא להשקיע כספם בלא כוונה לאפשר להם להרוויח מהשקעותיהם. במהלך התקופה שבין 2014-2017 קיבלו על פי הנטען המשיבים במרמה סך של 148,000,000 דולר מתוך סך כולל של 180,000,000 דולר.

המשיב 1 על פי הנטען היה מנהל בדרג ביניים באחת החברות ששיווקו את זירות המסחר.

2. **בבקשה התבקש** להעביר לידי המשיב 1 את כתב האישום הראשון שאושר על ידי חבר המושבעים; כל החומר שנאסף במסגרת חיקור הדין שנערך במדינת ישראל על ידי רשויות החקירה האמריקאיות; כל מסמך ו/או מידע לעניין

גזרי הדין שהוטלו על הנאשמים הנוספים שבכתב האישום המתוקן שהוגש בבית המשפט הפדרלי וכן הודעותיהם של עובדים בחברה בה פעל המשיב ושלגביהן נטען כי קושרים את המשיב למיחוס לו בפרשה דנן.

נטען כי מדובר בחומר היורד לשורש המיחוס והנטען ביחס למשיב ואשר תיתכן לו השפעה ישירה על ההליך שבכותרת וכן על גיבוש עמדתו ביחס להליך.

לטענת המבקשת מדובר בחומרים אינם מוחזקים בידיה ועל פי הפסיקה אין מקום לדרוש מהעותרת לפנות למדינה המבקשת בבקשה לקבלתם וגם לא ברור כיצד הם רלוונטיים להליך ההסגרה.

3. דין הבקשה להידחות.

תקנה 8 קובעת כי **"הוגשה עתירה - רשאי המבוקש או סנגורו לעיין בכל זמן סביר בכל חומר ראיות שבכתב הנוגע לעתירה ומצוי בידי העותר ולקבל את שמות העדים שבדעת העותר להשמיע בעת הדיון בעתירה ונושא עדותם"**.

הוראה זו קובעת שני תנאים לקבלת חומרי חקירה. האחד, כי החומר המבוקש הוא חומר ראיות שבכתב "הנוגע לעתירה". השני, כי מדובר בחומר ראיות ה"מצוי בידי העותר". בכל הנוגע לתנאי השני נקבע כי תנאי הכרחי לכך הוא כי מדובר בחומר המצוי פיסית בידי העותרת (ר' בש"פ 5723/17 **עמר נ. מדינת ישראל**, פסקאות 18-19; בש"פ 4885/20 **לייפר נ. היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 11; בש"פ 1996/15 **פלוגי נ. היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 5) וכי אין חובה על העותרת לפנות למדינה המבקשת כדי לקבל חומר נוסף על זה שהועבר אליה מלכתחילה (ר' בש"פ 1996/15 לעיל, פסקה 7; בש"פ 7745/11 **חוסאם אמארה נ. מדינת ישראל**, פסקה 7; ע"פ 6717/09 **אוזיפה נ. היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 10).

המשיבה פירטה בתגובתה כי כל החומרים המבוקשים אינם מצויים בידיה ולא נטען מהי ההצדקה לחרוג במקרה הקונקרטי מההלכה האמורה. עוד לא הוברר כיצד יש בחומר האמור כדי לסייע למשיב מפני הליך ההסגרה. כל שנטען הוא כי יתכן ויהא בו כדי לסייע.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.